

فصل نهم: برخورد خدا با اسرائیل در گذشته

رومیان ۹: ۱-۲۱

خداوند در عهد عتیق وعده های بسیاری را به یهودیان داد و با ابراهیم، إسحاق، یعقوب، و داود عهد جاودانی بست. اکثر وعده های خداوند در شخص عیسی مسیح به کمال رسید، اما هنوز بعضی از آن وعده های خدا تا به امروز به تحقق نرسیده است. یهودیان که وعده ظهور مسیح موعود را داشتند با ظهور مسیح او را به صلیب کشیدند و او را کشتند. خداوند به یهودیان فرصت داد تا توبه کنند و عیسی را به عنوان مسیح موعود بپذیرند، اما ایشان موعظه رسولان مسیح را انکار کردند و از ایمان آوردن به مسیح امتناع کردند. پولس رسول این رساله را زمانی به رومیان نوشت که هنوز معبد پابرجا بود و قربانی های بیپوده توسط یهودیان گذرانیده می شد. سوال اینجاست که آن وعده ها و عهدهای جاودانی که خدا با یهودیان بست چه شد؟ آیا خداوند یهودیان را کنار گذاشت و عهد خود با ایشان را فراموش کرد؟ فصل نهم تا یازدهم رومیان این سوالات درباره یهودیان و عهد خدا با ایشان را پاسخ می دهد. در فصل نهم پولس درباره گذشته یهودیان سخن می گوید. در فصل دهم، او درباره یهودیان در حال حاضر سخن می گوید و در فصل یازدهم، او درباره آینده یهودیان بحث می کند.

..... پولس برای یهودیان. آیات ۱-۳

۱. او با درباره یهودیان سخن می گوید. آیه ۱

مخالفان پولس یعنی یهودیان و حتی بعضی از مسیحیان یهودی تبار نسبت به وی اتهام می زنند و می گفتند که او یک فرد ضد یهودی است. اما پولس آن ادعای دروغین ایشان را انکار کرده، با جدیت درباره یهودیان سخن می گوید و آرزو می کند که ای کاش او مورد نفرین قرار می گرفت تا یهودیان بتوانند نجات یابند.

۲. او با خود درباره یهودیان شهادت می دهد. آیه ۱

ضمیر او بوسیله روح القدس قوت گرفته بود که از ته دل او نسبت به یهودیان شهادت درست می داد.

۳. او با برای یهودیان آرزو می کند. آیه ۲-۳

او صادقانه غم و اندوه خود را برای یهودیان که از برکات خدا محروم شده اند، ابراز می دارد و آرزو می کند که اگر ممکن بود، او حتی حاضر بود که راهی جهنم شود تا برادران یهودی اش از جهنم نجات پیدا کنند و از برکات خداوند در عیسی مسیح بهره مند شوند.

..... بررسی یهودیان توسط پولس. آیات ۴-۳۳

مشکل یهودیان اینست که عیسی مسیح موعود را رد کرده اند و از سوی خدا کنار گذاشته شده اند. اما او می داند که خداوند برای ایشان نقشه دارد و ایشان را تا ابد کنار نخواهد گذاشت.

۱. چگونه او را می بیند. آیات ۴-۲۹

گرچه پولس می داند که یهودیان از نقشه و کار خدا خارج شده اند، اما او به گذشته ایشان فکر می کند که چگونه خداوند با ایشان کار کرد و برکتی به ایشان داد که تا بحال هیچ امتی از سوی خداوند چنان برکاتی را دریافت نکرده اند. این وعده ها و برکات خدا مشکل بزرگی را در ذهن همگان ایجاد می کند از اینکه آیا خدا فراموشکار شده است؟ آیا خدا وعده های خود را زیر پا گذاشته است؟ بنابراین پولس درباره رفتار خدا با اسرائیل در گذشته سخن می گوید.

۱. برخورد پر خدا با اسرائیل. آیات ۴-۵

هشت سعادت وجود دارد که خداوند با فیض خود در گذشته نصیب یهودیان کرده است:

۱. پسرخواندگی: فرزندان خدای پدر (خروج ۴: ۲۲ و هوشع ۱۱: ۱).

۲. حضور پر جلال خدا که هنگام خروج یهودیان از مصر و روانه شدن آنها به سرزمین وعده دیده شد. خروج ۴۰: ۳۴-۳۵

۳. عهدها: که خدا با ابراهیم و إسحاق و یعقوب بست و بعدها نیز در تاریخ اسرائیل تکرار شد. پیدایش ۱۲: ۱-۳، پیدایش ۲۶: ۲-۵، پیدایش

۲۸: ۱-۳، دوم سموئیل ۷: ۱۶

۴. شریعت: کتاب مقدس بطور عمومی و تورات بطور اختصاصی

۵. عبادت: خیمه اجتماع، معبد، و اعیاد
۶. وعده ها: آنهایی که خداوند از پیدایش تا کتاب ملاکی نبی توسط پیامبران به یهودیان داد.
۷.: اجداد یهودیان که بنیانگذاران ایمان و شناخت خدای حقیقی در اسرائیل بودند. عبرانیان ۱۱
۸. مسیح: خدایی که بطور جسم از طریق قوم یهود در این جهان ظاهر شد. پولس عیسی مسیح را خدای متبارک تا ابدالاباد می نامد.

۲. برخورد خدا با اسرائیل. آیات ۶-۲۹

خداوند با اسرائیل بطور حکومتی برخورد کرد و برای خویشتن نسلی را از کسی که او دوست داشت، تعیین کرد. برای انتخاب نسل برای خویشتن از نسل خاص خداوند اساس مختلفی داشت.

• بر اساس بی نظیرش. آیات ۶-۱۳

رد کردن خداوند عیسی مسیح توسط اکثریت یهودیان باعث نمی شود که کلام خدا زمین بیافتد و وعده های خدا فراموش شود. اکثریت قوم یهود که عیسی مسیح را رد کردند، در اصل هرگز اسرائیلی واقعی نبودند و در وعده های خدا قرار نداشتند. همه آن کسانی که می گویند از نسل ابراهیم هستند، فرزندان ابراهیم نیستند. فرزند بودن صرفاً با تولد طبیعی در نظر خدا بحساب نمی آید. اسماعیل با تولد طبیعی فرزند جسمانی ابراهیم بود اما خداوند با حکمت خود إسحاق را فرزند وعده خطاب کرد. پولس در اینجا درباره برگزیدگی تأکید می کند. خداوند با حکمت خود إسحاق را برگزید و اسماعیل را محروم کرد. آیات ۶-۹

آیات ۱۰-۱۳: بعد از مثال اسماعیل و إسحاق، پولس اینک به سراغ پاتریارخ (بزرگ خاندان) بعدی یعنی یعقوب می رود و نشان می دهد که یعقوب از میان عیسو از سوی خدا برگزیده شد. برگزیدگی در آیه ۱۱ برای نجات نبود بلکه برای بکمال رسیدن اراده خدا در مهیا شدن شجره نامه ای برای ظهور مسیح موعود بود.

• بر اساس اراده خویش. آیات ۱۴-۲۴

آیات ۱۴-۱۶: رحمت خدا نیز بر اساس اراده خداست و این بعضی ها را ناراحت می کند و آنها را به این فکر وا می دارد که خدا بی انصاف است. حاشا! برگزیدن و انتخاب کردن خدا همیشه طبق انصاف و عدالت خدا صورت می گیرد. یهودیان بخاطر نیکویی خود از سوی خدا برگزیده نشدند بلکه طبق فیض خدا، اسرائیلیها هیچ کاری نکردند تا لایق آن باشند.

آیات ۱۷-۱۸: مثال بعدی درباره اصل برگزیدگی خدا شخص فرعون می باشد. هنگامیکه کلام خدا درباره سختدل کردن فرعون توسط خدا سخن می گوید، لازم است که بدانیم خداوند دلی که فرعون از قبل داشت را برای ما نمایان می کند. در واقع این فرعون بود که اول شروع کرد که نسبت به موسی و هارون که در طلب خروج از مصر بودند، سختدلی کند (خروج ۷: ۱۳-۱۴).

آیه ۱۹: بنظر می رسد که اراده خدا از برگزیدن انسانها و رحم کردن بعضی ها و سختدل کردن بعضی های دیگر باعث ناراحتی مخالفان می شود و آنها را به سوال کردن برمی انگیزاند. خداوند که مالک آسمان و زمین و خالق همه موجودات است، این حق را دارد که هرکاری که می خواهد، انجام دهد و این کار احمقانه ای است که کار خداوند را زیر سوال ببریم و با اراده او مقاومت کنیم.

آیه ۲۰: پولس رسول با تأکید فراوان جواب سوال مخالفان و معترضان را می دهد. آنها سوال اشتباهی را می پرسند. آیا ما مخلوقات خدا حق داریم که درباره کار خدا اعتراض کنیم؟ خدا نیازی ندارد که جوابگوی کارهای خود باشد. پولس با مثال کوزه و کوزه گر دلیل خود را ثابت می کند. همانطوریکه کوزه گر بر گل تسلط دارد که هرطرفی که دوست دارد بسازد، خداوند نیز حق دارد که با مخلوقات خود کار کند.

آیه ۲۱: خداوند همانند کوزه گر اراده می کند که از گل هر چیزی که می خواهد بسازد از جمله خلق کردن زمین، موسی، فرعون و یا هر چیز دیگر. او با رحمت خویش ظرف عزیزی می سازد و با حق ویژه خویش ظرف ذلیل.

